

mig foreslaaede Affattelse. Jeg finder navnlig dette Ord „Amtsrepartitionsfundsdistrikt“ at være et overordentlig grimt Ord, som jeg ikke ser nogenformhelt Grund til at adoptere. Det er et ganske nyt Ord, og jeg veed ikke, at det findes noget andet Sted i en Lov. Der findes vel Ordet: „Amtsstuedistrikt“, men ikke Ordet: „Amtsrepartitionsfundsdistrikt“, saa jeg for mit Vedkommende kan ikke anbefale Forslaget, men vil for Øvrigt overlade til det ærede Thing at afgjøre, om det vil vedtage det. — Svad mit Forslag under Nr. 11 til § 64 angaar, da har den væsentligste Rantte dermed fra min Side været den, som jeg nys omtalte ogsaa for dette Forhold, nemlig at tilveiebringe for dem, der behandles i Sindsygeanstalter, den af mig foresøgte Fordeling mellem Kjøbstæder og Landdistrikter; men der er desuden foreslaaet den Forandring i det, at jeg i Overensstemmelse med de Udtaleser, der kom fra min ærede Kollega Justitsministeren under den forrige Behandling, foreslaar at stryge den Afstillelse, som det ærede Udvalg har gjort, at give helt eller halvt efter, som de Vedkommende ere farlige for den offentlige Sikkerhed eller ikke. Det ærede Thing vil se, at Justitsministeren for det Tilfælde, at man ikke vil vedtage mit Forslag under Nr. 11, har stillet et subsidiært Forslag til selve Lovforslaget, som jeg i alt Fald herved skal anbefale, skjøndt det vilde gjøre mig ondt, om det skulde blive nødvendigt at vedtage det, thi jeg vil indtil videre haabe, at man vedtager mit Forslag, og da falder jo det subsidiære Forslag bort.

Derneft har jeg under Nr. 12 stillet et Forslag til § 66, som jeg tror at have været saa lykkelig at have naaet det ærede Udvalgs Understøttelse til. Dette Forslag gaar ud paa at paabyde, at der i enhver Amtsaadskreds skal være i det Mindste een Arbeidsanstalt, og jeg har stillet dette Forslag, som jeg som sagt er meget lykkelig over at have vundet Tilslutning til fra det ærede Udvalgs Side, fordi det efter min Formening er en passende og hensigtsmæssig Maade at faae Benyttelsen af Arbeidsanstalter fremhjulpen paa, naar man ikke tør give aldeles bestemte Regler i Lovforslaget om Maaden, hvorpaa de Fattige skulle forsyrges, og om Anvendelsen af saadanne Anstalter. Jeg mener, at det da maa siges at være en praktisk Maade at tilbyde Benyttelsen af disse Anstalter saaledes, at den kan falde nogenlunde billig og bekvemt for de enkelte Kommuner, og jeg vil tro, at det i Begyndelsen i det Mindste vil være tilstrækkeligt, at der er een Arbeidsanstalt i hvert Amt. Jeg har i alt Fald ikke troet at turde gaa videre end til at paalægge som Pligt, at een saadan skal stiftes tilstede, idet jeg for Øvrigt vil berolige mig med, at, naar Trangen maatte vise sig at være tilstede, saa vil Amtsaadets ikke tage i Betænkning at lade opføre flere. Det vil ligeledes være i det ærede Things Erindring, at vi paa flere Steder i Lovforslaget, end

ogsaa paa Steder, som maasse vanffelig kunne siges at ligge under Lovforslaget, have vedtaget Anvendelsen af Lovgangsstraf, og jeg har derfor maattet anse det for at være rigtigt, at der ogsaa blev en Forpligtelse til at staffe i det Mindste een saadan Anstalt tilstede i hvert Amt, forsaavidt det ikke paa anden besvem Maade havde Leilighed til at benytte en allerede tilstedenværende i de tilgrændsende Kjøbstæder. Det er dette, der er Gjenstand for mit Ændringsforslag under Nr. 12. — Endelig har jeg tilladt mig at stille to Forslag under Nr. 13 og 14 til §§ 68 og 69, som forsaavidt høre sammen og hvis Hensigt er at gjøre det muligt for Amtsaadskredsen til enhver Tid at kunne fyldestgjøre den Forpligtelse, som selve Lovforslaget paalægger, og hvis Oplyselse jeg har troet ikke vilde være tilstrækkelig tilfriet, naar man alene holdt sig til Amtsfattigkassen. Der blev ved Sagens Forhandling forrige Gang savnet Oplysning om Amtsfattigkassernes Tilstand. Disse har jeg nu tilveiebragt, i alt Fald for et enkelt Aar, og det vil heraf vise sig, at af de 21 Amtsfattigkasser, der findes, er der ikke en, hvis ordinære Indtægter ere tilstrækkelige til at udrede deres ordinære Udgifter, naar man vil se bort fra den Formue, de eie, og at af disse 21 Amtsfattigkasser er der 4, som stadig faae Tilskud af Amtsrepartitionsfonden allerede under den nuværende Forbrug, og 2, der ere nødsagede til for at fyldestgjøre de Formaal, de nu have, at forbruge af deres Kapitaler. Jeg tror derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at sætte Amtsrepartitionsfonden i Stedet for Amtsfattigkassen, idet jeg forøvrigt dertil skal sige, at jeg forudsætter, at det naar Amtsaadene frit for at udrede de omhandlede Udgifter af Amtsfattigkasserne, for saa vidt de kunne strække til. Derjom man vedtager dette Ændringsforslag under Nr. 13, saa følger deraf ogsaa, at Anførselen i § 69 maa forandres saaledes, som at mig foreslaaet i Ændringsforslaget under Nr. 14.

Strup: Den ærede 2den Landskingsmand for 10de Kreds (Jensen) har som Ordfører for Udvalgets Mindretal fremhævet de Fordele, der vilde være forbundne med en Forandring i Lovforslaget ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 23, som jo, saavidt jeg ser, alene gaar ud paa at forandre 6 Maanedere til 6 Uger, det vil sige at forkorte den Tid, i hvilken en Kommune uden Refusionsret skal forsyrges de Syge, fra 6 Maanedere til 6 Uger. Det ærede Medlem vil paa ingen Maade erkjende, at Forslaget om den længere refusionsfri Forsørgelsestid havde nogen Fordeel. Det forekommer mig imidlertid, at det er ubestrideligt, at der ved den længere Tid opnaas det ubetingede Gode, at de Tilfælde, i hvilke man skal opføre den Forsørgelsespligtige, blive indskrænkede ganske overordentligt.